

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un sir garmond prima-dată 7 cr., a doua-ora 6 cr. a treia-ora 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Măcelarilor nr. 21.

Se prenumără și la poste și la librării.

în România:

la dlul Carol Schuller în București, strada Labirint nr. 4.

Epistole nefrancate se refuză. — Manuscripte nu se înapoiază

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

Crisa în Austria.

Zice rabinul presei maghiare, „Pester Lloyd“, despre crisa parlamentară și ministerială austriacă:

„— garanții totuși nu sunt date, că, având statul și alte legi nu cele scrise numai, nu-și vor lua earăși refugiu la vre-un experiment federalistic.

„Opozițiunea contra unei încercări de acest fel nu ar fi azi invincibilă, ca odată. Puterea Germanilor este, durere, frântă. Procesul intern de disolvare a făcut îngrozitoare progrese și talentele mari, impuneatoare, care ar fi capabile să mântuească poporul german de amețitorii lui inconștienți și să-i scape de influența clericală și să-i unească, talentele acestora au murit sau sunt stricate, ele nu există...”

Și după-ce-i face lui Plener imputarea, că nu a împlinit speranțele partidului său, mai zice:

„Unde se se găsească așadar puterile ori acel om, care ar pute să-i concentreze, pentru a respinge o nouă încercare federalistă? Ori se crede, că un astfel de pericol este deplin exclus? Ar fi un optimism regretabil a crede așa ceva.”

Ce „Pester Lloyd“, ce Maghiarii plâng este slăbirea partidului german-liberal, pe care nimic nu-l poate mântui. Plener voeste, se zice, să se retragă în viața privată și poate-că logica faptelor sale, aici trebuia să-l ducă. Chiar el a votat pentru Cilli în consiliul de miniștri și el e German! Germanii naționali nu-i pot ierta această stăruire. Și ducându-se el ori slăbindu-i numai vaza și aderenții, ce temelie ar mai avea el, când în fața sa s'ar ridica mărime politice ce susțin idei constituționale de altă natură?

Acestea sunt spaimile maghiare și un ziar de frunte al lor vede deja o stație, al cărei nume îl tipărește drept titlu al primului articol, în care apreciază situația: „Budapesti Hírlap“ se teme de Hohenwarth.

Fără de nici un temei nu sunt aceste spaimi, deși ele sunt exagerate. Exagerarea este menită să facă la Viena presiune în favorul partidului german-liberal. Dar temeiul lor este evidentă constatare, că nu numai politicianii, ce displace Maghiarilor, se ridică tot mai mult spre actualitate, ci și în popoarele Austriei curente ce-i sparginesc pe acești politicieni cresc mereu. În vreme-ce german-liberalii se vaieră, Lueger devine în parlament un satisfăcut humorist

și în adunări populare roagă pe Dumnezeu, ca guvernul să disolve și parlamentul. Este un simptom caracteristic...

Deocamdată nimic nu se poate vedea sigur. Felul, cum s'a procedat după demisia lui Windischgrätz ne dovedește, că în confusiunea prezentă se preferă o înaintare lentă spre clarificarea situației. Definitiv nu s'a numit decât un ministru la finanțe; ministrul-president provisor Kiekmannsegg, a cărui numire ar pute să fie înțeleasă ca îndreptată contra antisemitelor, poate reveni încă la postul său dela care tot atât rău li-a putut face, cât le va pute face și ca ministru, adică puțin rău. Iaworsky a rămas ministru. Din ce-a fost s'a susținut așadar un simbul, la care se se adauge numirile definitive de mai apoi, dintre care singuri Hohenwarthiștii vor avea, precum se scrie, două locuri sigur rezervate.

German-liberalii au trecut în opoziție, unde vor încerca de sigur să se reabiliteze până la alegerile viitoare. Polonii și Hohenwarth trebuie să caute decalitanțe care să facă posibilă o nouă majoritate.

Cu cine vor face-o? Cum? Când? Sunt întrebări, la care, date fiind deosebiri mari dintre opoziționali de până acum și partidele de coaliție și pozițiile de până acum, nu se poate combina nici măcar un răspuns suficient.

Dacă aceste combinațiuni parlamentare s'ar amina până după alegeri, disolvându-se parlamentul, de sigur că ele ar fi atunci expresia mai fidelă a alegătorilor din imperiu și că ele ar pute să se întemeieze și pe voința dată a lor. Ear' în zăpăceala produsă aceasta ar fi necesară ca sprijin al continuării acțiunilor politice. Cei care nu sunt simpatici liberalismului au toți drept să ceară o disolvare mai rapidă pentru a mări și mai mult perplexitățile lui.

Până atunci, este evident, că nu se poate aprecia prompt nici măsura, în care Maghiarii au ori nu drept să fie îngrijiiți. Poate-că ei se nu fie atât de decepționați, precum sunt deja azi; poate să fie însă și mai mult decât se tem.

Să sperăm, că nu-i departe momentul, în care vom pute constata în cifre pozitive, prin numărul voturilor și mandatorilor, cum euețat Austria asupra politiceii din imperiu, a politicianilor și partidelor și asupra sorții ce ar trebui să și-o croască ea în viitor.

Gravitatea situației merită ca și noi Români să-i consacram deplina noastră atențiune.

Congresul naționalităților. Ziarele străine („Politik“, „Deutsches Volksblatt“ etc.) iau notiță despre un articol al ziarului sârbesc „Zastava“, care spune, că congresul naționalităților nu mai întâmpină alte pedeci decât stabilirea unor formalități și că guvernul ar face bine să nu interzică congresul.

Unele ziare pun semnul întrebării la această idee, indicând că guvernul maghiar poate nu-l va permite pe teritoriul Ungariei.

Altele speră, că acest congres va avea urmări serioase și bune pentru naționalități.

Clericali. Contele Zichy Nándor a adresat tuturor protopopilor catolici o epistolă, în care-i întreabă dacă se poate și dacă va fi bine să convoace pe ziua Sfântului Petru o adunare mare a partidului catolic popular?

Ungurii și Rușii. Foile maghiare s'au rușinat rău, când cu ocazia congresului Ligei, dl V. A. Urechia, venerabilul president a anunțat, că Țarul a permis intrarea în Rusia a cărților românești de școală.

Pentru a arăta că Ungurii nu sunt mai răi decât Muscalii, presa maghiară publică acum un crâmpeu dintr-o epistolă apărută în „Részboiul“, în care un Român basarabean se plânge de soarta amară de-acolo.

Un lucru recunosc însă și Ungurii: că Țarul a permis intrarea în Rusia a cărților religioase române și a cărților din care se se învețe gramatica și literatura română.

Ungurii însă pe lângă că au oprit toate jurnalele din România, apoi au mai interzis intrarea în Ardeal chiar și a „Vieții“, revistă curat literară.

Ei, cine sunt mai Muscali?

Nu Ungurii?!

Aliați ai Ungurilor.

(L.) Ziarele maghiare ce ne sosesc azi din Budapesta sunt pline de laude la adresa ziarului „Lumea Nouă“, organ al socialiștilor din România.

Deși știm, că „Lumea Nouă“ este mai mult un organ, care servă nu interese românești, ci s'a pus în serviciul străinilor din România, totuși de-oare-ce numitul ziar ne adresează de-a dreptul acușățiuni pe cari ținem să le respingem, ne vom ocupa și noi cu articolele ziarului „Lumea Nouă“.

„Egyetértés“ (numărul dela 20 Iunie) laudă pe cei dela „Lumea Nouă“ pentru-că ei „nu s'au lăsat să fie

orbiți de mania irredentismului“.

Ear' ca să dovedească seninătatea de gândire a celor dela „Lumea Nouă“, organul celui mai șovinist partid unguresc reproduce din ziarul socialist articolul, în care ocărăște pe cei dela Ligă pentru-că au ales membru de onoare al Ligei pe Dr. Lueger.

Nici că se putea altfel: socialiștii din România, a căror majoritate o fac indivizi ce poartă numele de Roth, Gold, Berger etc., trebuie să fie supărați, când i-se face o distincție dlui Dr. Lueger, care a frânt la Viena puterea Ovreilor.

„Lumea Nouă“ nu se oprește însă la manifestarea sentimentelor sale de iubire pentru Unguri și de dușmănie pentru Ligă, ci mai scrie:

„Ear' „Tribuna“, îndemnată de liberali-naționali ai noștri, a aflat potrivit să se alieze cu Agliardi și Zichy Nándor, adică cu dușmanii neîmpăcați ai Românilor“.

De unde știe și cine i-a spus ziarului „Lumea Nouă“ că „Tribuna“ s'a aliat cu Agliardi și Zichy?

Eată la ce socialiștii dlui Nădejde nici-odată nu o se poată da răspuns.

Și mai puțin o se poată apoi dovedi, că Agliardi este „dușman neîmpăcat al Românilor“.

Cât despre Zichy Nándor, de sigur că nu este nici el mai primejdios pentru noi decât ceilalți corifei ai Maghiarilor, cu care „Lumea Nouă“ ne îndeamnă să căutăm a ne înțelege.

„Lumea Nouă“ mai comite apoi păcatul de a motiva prostiile spuse în delegațiuni de Abrányi Kornél (în chestia fortificării Ardealului) prin atitudinea irredentistă a dlui D. Sturdza și Urechia, despre care scrie în același timp că fac și politică muscalăscă.

Insanitățile aceste par-că au fost comandate a nume de Unguri, ca reproducându-le, presa maghiară să hrănească în publicul unguresc dușmănia și disprețul față cu cei dela Ligă, ear' pe guvernul maghiar să-l îndemne încă la terorism și mai săbatice contra noastră, „aliați ai Ligei“.

E caracteristic de altfel, că aceste articole ale „Lumei Nouă“ apar deodată cu un articol, de același cuprins,

al ziarului metropolitului Miron, despre care toată lumea știe că stă în serviciul guvernului unguresc.

Atât organul socialiștilor din România cât și cel al metropolitului Miron mai acasă apoi Liga că e național-liberală.

Dar' cum se fie? Socialist? Și dacă conservatori nu sunt atăția, ca să fi putut alege în comitet și pe domnul Nicu Filipescu, sunt de vină actualii membri ai comitetului, și este această împregiurare un motiv de a înjura pe Românii naționaliști, cari sunt în fruntea Ligei?

De sigur nu!

De aceea: Românii cari se năpustesc asupra Ligei ori că nu știu ce fac, ori că o fac intenționat, servind interese străine.

Și într'un cas și într'altul ei trebuie tratați ca primejdioși pentru interesele naționale.

Serbările dela Kiel.

Cetitorii noștri cunosc deja programul serbărilor dela Kiel, care s'au început Mercuri la orele 6, când în sala cea mare a senatului din Hamburg s'au întrunit toți comandanții și oficerii corăbiilor escadrelor germane și străine ancorate în port la un banchet ce li-s'a oferit de orașul Hamburg.

La acest banchet împăratul s'a prezentat în uniformă albă a gardiștilor, cu coif de argint în cap. Împăratul a fost salutat de primarul orașului Hamburg, căruia i-a răspuns într'un avânt discurs, spunând între altele și următoarele:

„Am împreunat două mări. Gândurile noastre se îndreptau spre mare, spre simbolul eternității. Marea nu desparte țările, ci le împreună. Prin opera aceasta monumentală, noi am legat deolaltă pentru binele popoarelor, două mări împreunătoare de țeri.

„Puterea ce se manifestă în lucrările dela Kiel, fie semnul păcii și al lucrării în comun a popoarelor culturale pentru susținerea și progresul misiunii culturale europene.

„Dacă am aruncat o privire asupra mării eterne, să aruncăm o privire și asupra mării popoarelor.

„Privirea scrutătoare a tuturor popoarelor spre un singur punct se îndreaptă: pacea o căutăm și pacea o dorim. Numai în pace se poate dezvolta comerțul, industria și cultura; numai în pace pot să înflorească aceste, și deci dorim și vom susține pacea!“

Sub decursul banchetului orașul a fost luminat. Banchetul s'a sfârșit la orele 11.

FOIȚA „TRIBUNEI.“

Margot.

Novelă.

De

Alfred de Musset.

(Urmare.)

III.

Idea de a vedea Parisul o cuprinsese pe Margot atât de viu, încât înainte de a se urca în diligența spre Chartres, uită chiar și să mănânce și să bea. Desolată cum era, că își părăsise patria, nu-și putea oprima simțul de curiositate: ea auzise vorbindu-se de Paris că despre o minune, și îi venia aproape de necrezut, că în adevăr, avea să vadă acest oraș frumos. Între tovarășii de drum se afla un commis voiajor tânăr, care după obiceiul meseriei sale, era foarte limbut. Naiva copilă îi ascultă poveștile lui cu o atențiune religioasă. El observă după câteva întrebări, că Margot era neumblată în lume și îndrăgostit de sine însuși, începând să-i descrie orașul în așa chip extravagant și de imposibil, încât ascultându-l, n'ar fi știut de vorbește despre Paris ori despre Peking. Cu tinăra noastră provincială își și aflate de altfel omul: ea îi credea toate năzozile. El însuși aparținea acelor, care cătuși de puțin nu se genă de gândul că la primul pas ce avea să facă Margot în oraș, era să se convingă despre minciunile lui.

Eată pentru ce trebuie într'adevăr să admira atracțiunea ce o are fudulia pentru unii

oameni. Îmi aduc aminte, că fiind în Italia, ea însumi am pățit-o ca biata Margot; un prieten de drum îmi făcuse o descriere a Genevei, pe care era să o ved; mă minți pe corabia pe care călătoria și el; mă minți în fața cetății și mă minți chiar deja ajunși fiind în port.

Trăsurile cari vin din Chartres intră în Paris prin câmpurile Elysei.

Las la aprecierea cetitorului admirațiunea unei provinciale care se vede în fața aspectului acestei intrări minunate, care nu mai are seamăn pe lume. Ai crede, într'adevăr, că e făcută aume pentru primirea vre-unui erou triumfător, și mai mult, pentru un domn chiar al întregului univers. După acest aspect, strimtele și tăcutele străzi din Marais i-se păruă Margotei aproape triste. Totuși când se opri trăsura înaintea porții, unde locuia doamna Doradour, aspectul frumos al casei o încântă. Ea ridică ciocanul cu mâna tremurândă și bătu cu frică, dar' cu plăcere de copil.

Doamna Doradour o aștepta; ea o primi cu brațele deschise, o numi copila sa și o conduse înainte de toate la masă.

Margot admiră cu ochii oboșiți de drum tapiseriile, draperiile și mobilele aurite din giurul său. Nespuse de mult îi plăceau oglinzile mari, care acopereau pereții, ea nu văzuse până aci decât oglinzi în care se pieptenease acasă; i-se părea fermecător, miraculos lucru de a-și vedea chipul atât de mare repetat din toate părțile. Tonul delicat și plăcut al nașei, expresiunile ei alese și re-

servate, îi făcuseră o impresiune adâncă. Chiar și costumul ei din mătășă grea, bonnetul ce-i acoperia părul alb, toate acestea o puseră pe gânduri pe Margot, și îi făceau impresia că se află în fața unei ființe particulare.

Cum avea un spirit foarte deschis, și înclinând la imitațiunea atât de naturală a copilului, ea abia că vorbise o oră bună cu d-na Doradour, și deja începuse să o imiteze. Luă deci și ea poziție, și chemă puțină ei cunoștință gramaticală într'ajutor. Din nenorocire însă, un pahărel de vin tare ce-l bău curat, după stăruința nașei, spre a-și restabili forțele, îi încurcă capul, și îi închise pleoapele. Doamna Doradour o luă de mână, o conduse într-o odaie frumoasă, o mai sărută odată, apoi îi pofți somn ușor și o lăsa singură.

Se auzi imediat o bătaie în ușă; intră o servitoare, se apropie de Margot, îngeunche în fața ei și începuse să o desbrace. Margot se lasă cu desăvârșire în mâinile ei, căci dormea pe picioare. Numai după-ce se văzu în haina de noapte, observă că femeia o desbrăcase, și minunată de acest fapt, îi făcându, așa cum se afla, o reverență comică, apoi își zise rugăciunea și se aruncă în așternut. La lumina lămpii de noapte, ea observă că și în odaia ei erau aceleași mobile aurite ca și în celelalte odăi, și că se afla în ea chiar și una din acele oglinzi enorme, la care îi rămase sufletul. Niște Amori sculptați ținneau pe capetele lor un sicriu mic în fața oglinzii; ei păreau că sunt spiritele care invită pe om de a se uita în oglindă. Margot îi privi, zicându-și că va asculta de acestea

plăcută invitare, apoi adormi legănată de cele mai dulci visuri.

La țeară oamenii se scoală foarte de timpuriu; țearana noastră se deșteaptă în dimineața următoare odată cu păsărele. Se ridică și dete cu ochii de draga de oglindă, din care îi zimbăia chipul încă rumen de somn. Întră apoi servitoarea și o întrebă respectuos, dacă domnișoara dorește să iee o baie; îi puse în urmă pe spate un fel de manta de flanelă roșie, ca o purpură regească; pentru-că domnișoara doria să iee baie.

Odaia de baie a doamnei Doradour era mai luxoasă de cum cerea trebuința; ea fu construită sub Ludovic al XVI., basinelul era ridicat pe o estradă și așezat sub o boltă, a cărui stucatură era încadrată de trandafiri aurii. În giurul plafonului sburau o mulțime de îngeri, zugrăviți în toate pozițiile, și pe partea opusă a estradiei, se afla o copie a tabloului de Boucher „În baie“. Copia era făcută de însuși Boucher. Un covor moale acoperia pachetul și perdelele de mătășă astupau ferestrele răspândind o lumină misterioasă. Nu mai trebuie să spun, că tot acest lux era ros de dintele timpului, că auzul era învechit și colorile șterse; dar' cu atât mai mare era farmecul, căci intrând sub boltă aurită, părea că simți ca un parfum din acei șezeci de ani de nebunii, în care a domnit un rege mult iubit.

Margot văzându-se singură, se apropie cu frică de estradă, examină mirată mânerul aurit plasat de ambele părți ale basinelului; ea nu îndrăznia să intre în acea apă, care nu i-se părea apă, ci esența de rose, întră

cu un picior, apoi cu celalalt, și rămase cu ochii țințiți la pictura din față. Ea era puțin cunosătoare de artă, și credea că nimfele lui Boucher sunt zeițe; nu-și putea închipui că asemenea femei frumoase ar pute exista pe pământ, că cu așa mâini mici și albe se putea mânca, și merge cu așa picioare mici. Ce ar fi dat Margot să fie și ea ca ele de frumoasă! Nu știa că brațele ei sdravene plătau de sute de ori mai mult ca acele brațe de păpuși. Margot începuse iute să se simtă bine în apă, și se juca prin ea cum se joacă copiii. Apoi începuse să numere, pentru trecere de vreme, florile de pe plafon și îngeri din giurul stucaturii; se apropie de balustradă și plecându-se peste ea, ridică puțin perdeaua și privi pe fereastră.

Odaia de baie a doamnei Doradour da spre grădină. Să nu vă închipuiți o grădină engleză, nici o grădină antică, ci una după moda franceză, dar' frumoasă ca toate grădinile bine ținute: alea nespoase încinse cu verdeață, straturi mari cu flori în toate culorile, ici-colo câte o statuă și în fund un lăptos întreg de măceși; îi veni în minte jocul de-a scusele; aci între măceși ar fi destule locuri pentru așezare.

Un tânăr frumos, în haine de militar, eși în acel moment din labirintul măceșilor și traversă aleele grădinii. Margot îi privi prin crepătură perdelei, apoi roși deodată și se muia până în gât în apă.

(Va urma.)

Ziua următoare, Joi, a fost ziua inaugurării canalului. Portul dela Kiel e înfrumusețat frumos. Vapoarele, Yachturile și bastimentele au înarborat diferite drapeluri. Incrucișătorul francez *Hoche* și bordul *Dupuy de Lome* au înarborat pe lângă drapelul francez și unul german. Aceste două vase franceze când au sosit la Kiel (altaltieri), au fost întâmpinate cu strigăte de *hurra* din partea bastimentelor germane. Ear' când acestia au schimbat urale, musica germană a cântat „*Ich bin ein Preusse*”. Și fiind atunci (altaltieri) aniversarea morții lui Carnot, totii oficerii francezi precum și marinarii de rind purtau cocarde de doliu. Cu o zi înainte de inaugurarea canalului, marinarii bastimentelor americane, austro-ungare, spaniole și române au căpătat concediu. Marinarii spanioli și români sunt priviți cu darg pentru uniforma frumoasă.

Joi în dimineața inaugurării canalului, la orele 3, Yachtul imperial „*Hohenollern*”, pe care a ocupat loc însoși împăratul Wilhelm II. a străbătut canalul nord-estic, însoțit fiind de Yachturile și corăbiile care compun suita lui „*Hohenollern*”, apoi de bastimentele companiilor maritime din Hamburg și Bremen, pe care aveau loc membrii corpului diplomatic de pe lângă curțile germane, membrii Parlamentului german și al Dietelor provinciale. Lungul șir al bastimentelor a fost încheiat de corăbiile escadrelor străine, trimise de Anglia, Austro Ungaria, Franța, Italia, Rusia, Spania, România, Norvegia, Portugalia, Danemarca, Svedia, Țările-de-jos, Turcia, Statele-Unite. Corăbiile au sosit la Holtenau la orele 2 după amiază. La Holtenau, unde este îmbarcarea canalului, corăbiile s'au oprit și împăratul Germaniei, la orele 5, a primit pe bordul lui pe toți comandanții corăbiilor străine.

Aspectul ce prezintă portul Kiel se poate vedea din următoarele rânduri ce extragem dintr-o corespondență trimisă din Kiel de raportorul special al ziarului „*Le Temps*”:

„Prezența escadrelor dă sârbilor din Kiel o înfățișare exclusiv militară. Portul Kiel are un aspect războinic, grație celor 30 de cuirasate, încrucișătoare și avisuri ale marinei imperiale germane legate de adevărate stiluri roșii. Masele lor cenușii, — aceasta e culoarea adoptată de bastimentele marinei imperiale germane — par fixate până în fundul apei, pe care un vânt ușor de abia o cutează. Câteva pete albe apar, strălucitoare, în mijlocul lor: este *Hohenollern*, yachtul imperial actual, *Kaiser-Adler*, declarat de cel dintâi, și bastimentele-școală. Alături, cele trei cuirasate ale escadre austriece, alb cu negru. În mijlocul acestei adunări de colosuri, aleargă în toate direcțiile canoniere și șalupe cu pânze și aburi, ca tot atâtea puncte imperceptibile. Yachtul împăratului, *Meteor*, se leagă ușor după caprii adierei de vânt și *Vineta*, noul bastiment, pe care împăratul îl va inaugura acum, își înalță alături giganticul catarg.

„Tabloul acesta e înfrumusețat prin încadrarea superbă ce-i oferă rada din Kiel cu cingătoarea sa de coline verzi și păduroase până la marginea valurilor.

„Pe malul drept al îmbarcării Holtenau se va face ceremonia punerii ultimei pietri în fața tarului unde s'a zidit procesul-verbal de inaugurare a lucrărilor de către Wilhelm I. la 3 Iunie 1887. Aproape de aci am căutat, fără a o regăsi, coloana cu coroana daneză în vîr, reamintind că la 1784 regele Danemarcei a inaugurat pe același loc canalul Eider. Monumentul acesta modest trebuie să fie ascuns sub una din tribunele ridicate până la înălțimi de 8 și 10 metri.

Concurs literar.

— Chestia monografiilor economice. —

Cătră finea anului trecut, un anumit număr de tineri români din Sibiu, au publicat un „*concurs literar*”, cu premii, pentru monografiile economice ale comunei din comitatul *Sibiului* și *Clujului*. (Vezi „*Foia Poporului*” Nr. 40 și 42 din anul trecut, ori „*Tribuna*” din a. tr. Nr. 216 și 230). Drept răspuns la concursul în înțeles, la adresa dată, 13 monografii din comitatul *Sibiului*, și anume: *Seliște, Fofeldea, Ludoșul-mare, Norcichi, Topârcea, Săcădate, alta din Topârcea, Roșia-Săscău, Răcoara, Gurariu, Rădău, Brad, Orlat* — și 3 din comitatul *Clujului* (Cojocnei), anume din: *Aiton, Mărgău* și *Nadașel*.

După încurgerea lor, scriitorii concursului au luat hotărârea, ca, pentru ridicarea valorii întregii întreprinderi, să roage pe câțiva din iubii nostri martiri din Vaț, între cari avem și profesori, bărbai deosebit pricepători în judecarea alor-astfel de lucruri, ca să primească a da mână de ajutor tinerimii din Sibiu, la judecarea lucrărilor înscrise. Dni profesori *Dr. D. P. Barcianu* și *Dumitru Comșa* au avut bunăvătatea a primi migăloasa sarcină de a ceti lucrările toate, și, ca comisie judecătoare, a-și da părerea asupra lor. A cerut vreme îndelungă, această

„După revista escadrelor, împăratul Wilhelm oferă oficerilor străini pe malul de sud al canalului un mare banchet într-o construcție de lemn clădită special pentru scopul acesta și având forma unei corăbii din veacul al XVII-lea. Centrul acestui bastiment va servi ca sală de mănecare celor 1000 de invitați ai împăratului. Banchetul va costa 125.000 franci, adică 125 franci de persoană”.

Parlamentarism.

Ca întregire a depeșei din numărul nostru de ieri, relativ la scandalul din parlamentul italian, dăm următorul dialog:

Deputatul Casale (cătră deputatul Bili de Andreis): Taci, porc grețos ce ești!

Bili de Andreis: Vorbești cătră mine, măgar bătrân!

Cassale: Da, cătră tine, stîrv puturos!

Bili de Andreis: Vino atunci aici, să-ți trag câteva palme!

Cassale trece apoi la stînga extremă unde se produce o încăierare teribilă. Laurenzani trece și el spre băncile opoziției, apucă pe Bili de Andreis și îl trăneste la pămînt. Massi îl apucă atunci de gât pe Laurenzani și îl isbește de ușe. Radicalul Engel dă două palme țapene guvernamentului conte Leali.

Scandalul abia s'a potolit după-ce ședința a fost ridicată.

Lovituri contra Sârbilor.

Ziarele sârbești „*Zastava*” și „*Branik*” se ocupă de o săptămână și mai bine de o nouă lovitură ce Bánffy pregătește Sârbilor. Stăpînirii nici actualul patriarh nu-i mai este destul de energic, destul de pervers întru ajungerea scopului final: distrugerea, nimicirea autonomiei bisericești.

Ultimul congres bisericesc sârbesc s'a ținut în anul 1890 și încă nici până astăzi nu se aude nimic de convocarea altui congres. Scaunul episcopesc sârbesc din St. Andrei, lângă Buda, e veduit de trei ani; acum doi ani s'a ținut sinodul electoral respectiv și a fost ales, mai bine zis numit de Brancovici, vestitul Gherasim Petrovici, care ni-tuise pe deputatul Linder cu 5000 florini să-l exopereze confirmarea dela ministru. Alegerea a trebuit deci declarată ca nulă și guvernul își rezerva noua alegere întru scopurile sale cinstite, până va găsi un om potrivit.

Omul s'a găsit în persoana archimandritului mănăstirii Mesici de lângă Verșet, un anumit Dr. Emanoil Radici, care se bucură la Sârbi de o reputație ca la noi Szabó János, adică omul, care pentru îndeplinirea ambiției e gata să făptuească ori și-ce pe voea guvernului.

Când patriarhul Brancovici era pe drum spre Budapesta pentru a lua parte la ultima votare a celor două proiecte politice-bisericești în Casa Magnaților, sosl la Carloveț pe adresa lui dela Bánffy o scrisoare confidențială, în care stăruiește să nu se prezente în Casa Magnaților așa cerînd după procesul în afacerea dela Șandor. Această afacere datează încă de pe timpul când Brancovici era protopop în Zombor, și se referă la niște neorînduiri în scotelele parohiei Șandor, dar în care patriarhul a eșit curat atât la tribunal cât și în consistorul metropolitan. Dacă afacerea numai acum a eșit la iveală, earăși este vina guvernului, care prin foi plătite din fonduri secrete înadins o scor-

cercetare a lucrărilor, și abia în săptămîna trecută ni-s'au putut retrimită, cu părerea dată asupra lor, lăsând însă scriitorilor concursului, cuvîntul hotărîtor. Tinerii ce au scris concursul, în o sfîtuire a lor, au hotărît a se potrivii, la premiarea lucrărilor, păreri date de iubii nostri martiri, care bine și temeinic le-au cercetat, și dreptă judecată au adus asupra lor! Ear' avînd în vedere bunăvătatea unor lucrări din comitatul *Sibiului*, s'a hotărît sporirea premiilor astfel: înaintul de 25 coroane, al doile de 15 coroane (în loc de 10 cum era scris), și al treilea de 10 coroane (acesta acum făcut), și cele trei constînd din „*Foia Poporului*” pe câte un an de zile. Și e hotărît care lucrare ce premiu va căpăta! O neplăcere a întrevănit însă, de nu putem spune cine a dobândit premiile, anume: în vremea cît monografiile singure au fost la Vaț, s'au pierdut plicurile lor reținute în Sibiu, și acum după hotărârea de premiare, negăsindu-se plicurile cu numele autorilor, nu știm cine sînt dobânditorii.

Rugăm drept-aceea pe domnii autori ai monografiilor, ca numai decît să ne trimiță de nou plicurile cu numele d-lor, — și îndată-ce le vom avea, vom publica, care premiu cui s'a dat, și se vor trimite premiile.

Comitetul scriitorilor de concurse.

monise, pentru a ave la îndemînă o armă contra lui Brancovici.

Bánffy se slugi de afacere cu prilegiul ultimei votări a proiectelor, voină a-l reține acasă. Scrisoarea însă n'a ajuns pe Brancovici și el a votat *contra*. Spre a-și răbuna asupra lui și peste tot a-l alunga dela post și a pune pe scaunul patriarhal instrument mai docil, a lăsat deodată s'ese anunțe prin foile din Budapesta, că are să fie convocat în cîrînd sinodul electoral pentru alegerea episcopului din Sf. Andrei, fără să fi înștiințat prealabil pe Brancovici, necum să se fi înțeles cu el.

Candidatul guvernului era deice ales: Emanoil Radici, de care se ferește tocmai și Brancovici ca de un intrigant mare. Fiind odată în Buda, lângă Bánffy, lesne ar fi putut să alunge pe Brancovici în scurtă vreme, mai ales când e deja hotărîtă zidirea palatului episcopesc și al „fondului bisericesc” la Buda. Până la transferarea scaunului metropolitan dela Carloveț la Buda n'ar fi deci decît un pas mic de făcut.

Văzîndu-se astfel impresurat de mulțime de intrigi, patriarhul Brancovici a profitat de petrecerea sa ca membru în delegațiuni spre a se plînge împăratului mai ales despre modul arbitrar cum Bánffy procede la convocarea sinodului electoral.

Correspondentul din Viena al „*Zastavei*”, foarte bine informat despre cele-ce se petrec în această luptă de intrigi, în sfîrșit telegrafează ziarului seu, cu data de 18 Iunie, următoarele:

„Ieri, Luni, 5/17 Iunie, patriarhul Brancovici a fost primit de M. Sa Împăratul în audiență mai lungă. Pot să vă comunic, din isvor cît se poate de competent, că s'a orînduit împăcarea dintre patriarh și guvernul unguresc. Învoala s'a și făcut. Sinodul va fi convocat în luna Iulie. În acest sinod se va hotărî transferarea episcopului din Verșet, Nectarie, în diecesa Budei, ear' Radici va fi ales episcop al Verșetului. Fiecare a reușit deci pe o parte: Bánffy cu convocarea sinodului și alegerea lui Radici de episcop, ear' Brancovici în faptul, că Radici nu va veni la Buda”.

„*Zastava*” dela 16 Iunie, vorbind de unelirile stăpînirii, își începe astfel articolul seu de fond:

„De mult guvernul unguresc nu și-a vîrît degetele, în mod așa de cutezător, în afacerile autonomiei noastre bisericești-naționale și de mult nu și-a adus așa o știrbire ca acum, când fără știrea autorităților noastre autonome bisericești a orînduit, să se întrunească sinodul nostru spre a alege pe episcopul Budei”.

Nu credem, că Bánffy se va opri la această împăcare și va țese intrigile și mai departe.

Voci tânguitoare.

Blaj, 19 Iunie 1895.

De multe-ori s'a buciemat prin coloanele mult prețurilor noastre ziare, că s'îmbrășăm meseriile, neguțătoriile, precum și alte întreprinderi de câștig; ocupînd cît mai mult teren prin cetăți și orașe, — tot asemenea s'a cerut și se cere în continuu spriginul acelor, căci numai așa va pute ajunge și clasa noastră de mijloc la acea bună stare, la care au ajuns de mult alte popoare, — dar' precum se practică astăzi la poporul nostru, prea mult lipsește bunăvoința spriginului, și pentru aceea le și merge așa de rău neguțătorilor și meseriașilor români.

Până când însă acea bunăvoință nu va străbate după drept și datorință la locul ei cuvenit, adică la inima poporului și a inteligenței noastre numeroase, până atunci și disprețul ce domnește, mult timp va mai domni, și cu încetul va mai produce și ura, care va contribui repede la sărăcirea și slăbirea totală a poporului nostru.

Un popor, precum e și al nostru, de milioane suflete, care nu e împrăștiat, ci se află în mase compacte, locuind ținuturi întregi, și care poate dispune după plac de atâtea brațe tari și sănătoase și de atâtea cetățeni întreprinzători, cari ar pute fi astăzi capitaliști și fala poporului nostru, cum poate să se întîmple chiar în secolul de astăzi, când toate neamurile lucrează la întărirea elementelor lor, că chiar neguțătorii și meseriașii români, între milioane de consumatori ce varsă în fiecare zi atâtea milioane de cruceri, să ajungă ca să fie expuși la risul și batjocura elementelor străine, nu pentru-că ar fi neapți de a lucra, ci pentru-că nu li-se dă spriginul, și din cauza aceasta se vîd siliiți cei mai mulți să-și părăsească locul deja ocupat.

Asupra acestui rău fie-ne permis și nouă de astă-dată, ca unii ce cunoaștem și simțim durerea, ca să arătăm adevărată cauză, pentru care clasa noastră de mijloc nu poate ajunge deloc la acea bunăstare, la care au ajuns cele mai mici popoare din lume.

Astăzi sînt o mulțime de neguțători meseriași și întreprinzători români, oameni foarte cinstiți, cari cu capitală bunișoare vis-a-vis de alte elemente străine, și-au deschis firme prin

cetăți și orașe, în cari putem să zicem că majoritatea locuitorilor sînt Români, așezîndu-se acolo în bunăcredință, că vor fi bine spriginii și vor pute ajunge cu siguranță la acea stare dorită, la care au ajuns și alte firme străine. Dar' ce li-se întîmplă? Îi vedem s'ermăni pe cei mai mulți înșelați în speranțele lor, ba și mai mult, trebuie să îndure nu numai nepărtinirea, ci și chiar disprețul de cătră conaționalii lor, cît și din partea elementelor străine; a fi huiduit de două părți și totuși să poți exista, e un lucru foarte greu, — între astfel de împrejurări dar' trebuie să se lupte ei față în față cu acei concurenți tari, cari mai ieri-altaltieri au venit unii chiar numai cu pînclul în spate.

Precum neguțătorii și meseriașii români contribuie și ei în continuu, dîndu-și avutlor de câte-ori soartea națiunii ti chiamă, și de câte-ori lipsa cere material la edificarea și terminarea palatului nostru național; pentru-ce oare să nu fie și ei în drept și cu glas tare să pretindă dela inteligența noastră și poporul nostru econom împrumutat acel sprigin, acel ajutor, de câte-ori își oferă ei lucrul, arta, mărfurile și produsele lor.

Precum inteligența poporului nostru într'un timp atât de scurt, a făcut mari progrese pe terenul literaturii, ea și trebuie serios să se gîndească, că are mare trebuință de concentrarea puterilor tuturor ramilor, cu ajutorul cărora se poate vedea terminat cît mai în grabă marele palat național; precum însă pîrceade ea astăzi, să ierte, că nu-și va pute ajunge nici când scopul, cu toate-că are material destul de grămădit.

Până când inteligența noastră va tot privi cu nepăsare la noi, cum adunăm material scump numai spre mărirea și fala ei și ea în schimb ne răsplătește dînd lucrul, lauda și avutul numai elementelor străine, și când vede că chiar patima aceasta subminează și slăbește inima clasei de mijloc pe zi ce merge și totuși nu caută a o lăpăda dela sine nici chiar astăzi auzind glasul timpului suprem.

Și până când acele milioane de cruceri, cari chiar după legile naturii sînt destinate să intre în pungiile fiilor acelei națiuni, la cari aparțin, și dacă și în contra acelor se lucrează, vîrsându-se în pungiile altora, și apoi ne tot cîntăm că sîntem săraci și nu putem ține pași cu lumea cultă, dar' cum, Doamne! se putem, când tot ce avem mai bun și gras dăm altora.

Aceste sînt vocile tânguitoare prin cari neguțătorii, meseriașii și întreprinzătorii români apelează la bunăvoința spriginului inteligenței noastre numeroase și a poporului econom, cerîndu-i grabnică revindicare a durerilor de suferință, — și făcîndu-o aceasta își va ajuta șieși, scotînd și poporul din slăbirea și sărăcia în care se află astăzi.

Blasius.

CORESPONDENȚA

„TRIBUNEI”.

Gurghiu, 17 Iunie n. 1895.

(O bestie. — *Noue prigoniri*.) On. Redacțiune! În săptămînile trecute, scriitorul nostru lui cercul din comuna Gurghiu, lângă Reghinul-săsces — cu numele Tégias, fost gendarm, a mers în casa lui Maței Dumbravă, locuitor din Gurghiu, ca să-l cerceteze, ca pe un prieten ce-i era. Aci și-a venit jupînului pofta de a bea vîinars și invitat pe prietenul seu Dumbravă să-i aducă puțin. Nefind nici muierea lui Dumbravă acasă, ori alți oameni din pregiur, deoarece-ce era zi de lucru, gazda casei a fost silit să meargă în persoană la cărcimă. Ce face acum scriitorul rîmas singur în casă? Se apucă și strică cuferul, unde nevasta lui Maței — o femeie cultă — își ținea hainele mai de preț, scule (inele, cercei, medalioane etc.) și cărți și aducîndu-și pe semne aminte, că a fost gendarm, se apucă să facă rîndueală în cufer. Scotocind pe acolo, dă între altele și de „*Doina lui Lucaci*”. Iute o bagă în buzunar și auzind puca pe trepte închide cuferul. În 14 l. c. se pemește nevasta lui Maței Dumbravă, că este citată la notarul cercual, dar' neputîndu-se prezenta, a fost escortată. Care-i micarea, când vîzu „*Doina lui Lucaci*”, pe care o credea în cuferul dinsei, în mîna notarului. Aci s'a luat apoi protocol cu dînsa și ce va urma vom vedea. Ear' pe mișelul de Tégias l'a pîrit pentru furt. Vă scriu acestea mai mult ca să se vadă cît plătește prietenia Ungurului. Vine în casă și-l omenesci, ear' el ca mulțumit te fură.

Arte.

Reputația baritonului nostru, Dimitrie Popovici, care de mai mulți ani este angajat ca prim bariton la opera din Praga, astăzi e stabilită.

Dimitrie Popovici e numărat printre cei dintâi baritoni din Europa. Diferitele jurnale germane, ti aduc multe laude compatriotului nostru, laude pe cari cu plăcere le vom reproduce și noi ori de câte-ori vom ave la îndemînă astfel de jurnale.

Dăm astăzi, după jurnalul „*Prager Tagblatt*” din 31 Maiu 1895, următoarele:

După o activitate de șase ani, activitate plină da merite, dl Demetriu Popovici ne părăsește astăzi, cîntînd pentru ultima-ora în opera Balo în Maschera, în care a excelat în totdeauna.

Sgomotoasele ovațiuni ce s'au făcut artistului, care pleacă, a fost destulă dovadă de simpatia și iubirea de care s'a bucurat dl Dem. Popovici la Praga.

Domnul Popovici nu este un artist de operă ca mulți alții, aceasta se observă deja din individualitatea sa sudică, cu care da el coloritura rolurilor sale artistice și cărora le dădea farmecele cele mai atrăgătoare. Fiind Român din naștere, el și-a însușit avantajile metodei italiene. Și sub acest steag, el a cucerit de multe-ori frumoase victorii pe câmpul operelor italiene.

Cunoașterea limbii germane, pe care a dobîndit-o pe când făcea studii juridice, l'a pus în stare să se aprovizioneze cu acele comori, cari conțin literatura mușiei germane, la care Popovici în totdeauna s'a simțit atras. Aceasta a fost cauza, că artistul s'a decis, fiind animat și de regna țerii sale, Carmen Sylva, protectoara altelor, a urma cariera artiștilor germani. Și pentru acest scop s'a dus la celebrul Gänsbacher din Viena, unde și-a terminat și completat studiile musicale.

În creațiunile Wagneriane, Popovici în rolurile Hans Sachs și Telramund, a ajuns la culmea artei. În urma acestor succese, Popovici a primit onorabila chemare la teatrul din Bayreuth, o distincțiune de care numai el s'a bucurat până acum dintre toți artiștii nostri de operă.

Chipul și talentul lui dramatic, cu care excelează, și ca dovedit în totdeauna, ne vor rămîne întipărite și le vom avea înaintea noastră ori de câte-ori aceste roluri vor fi reprezentate prin alți artiști.

CRONICĂ

Sibiu, 21 Iunie n.

Concert. „Reuniunea română de musică din Sibiu”; va da Joia viitoare concertul seu de vară după care își va lua apoi vacanță. — Programul foarte bogat, îl vom publica în cîrînd.

Ungurii din Sibiu. Foile maghiare budapestane scriu, că Ungurii din Sibiu au trimis o adresă de felicitare ministrului Wlasics, care acum de cîrînd ar fi dat poruncă aspră „*Sașilor din Sibiu*” să pună la dispoziție loc pentru clădirea unui nou gimnasiu de stat.

Un exemplu demn de imitație. Primim din Feldioara următoarea știre îmbarcătoare: „După mai multe debateri între Românii din Feldioara, s'a decis în vara aceasta a se deschide „*Asilul de copii*”. La acest post a concurat doamna Elena Vlădăreanu, care a și fost aleasă și cu 6 l. c. s'a început școala. Azi, în 8 l. c., domnișoara Maria Bogdan, profesoară și conducătoare grădinei frubeliene din Brașov, a fost aici pentru a organiza asilul nostru. Îi mulțumim cu toții, ear' brăvilor Feldioarei le dorim tot succesul. Am dori ca și alte sate să urmeze acestui exemplu.

Ordinea examenelor publice de școala română gr-or. din Rîșinari, cu fine anulul școlar 1894—5. Sâmbătă, în 17 Iunie 1895 st. v. Dela 8—9^{1/2} ore a. m. cl. I. de fete, dela 9^{1/2}—11 ore a. m. cl. a II-a de fete, dela 11—12^{1/2} ore a. m. cl. a III-a de fete, dela 3—4^{1/2} ore p. m. cl. I. de băieți, dela 4^{1/2}—6 ore p. m. cl. a IV-a de fete. Duminică, în 18 Iunie 1895 st. n. Dela 9—10^{1/2} ore a. m. cl. a II-a de băieți, dela 10^{1/2}—12 ore a. m. cl. a III-a de băieți, dela 3—4^{1/2} ore p. m. cl. a IV-a de băieți. La 5 ore producțiunea corului și încheierea anului școlar. Lucrurile de mîna sînt expuse în o sală a edificiului școlar în tot timpul examenelor. La orele 6 p. m. excursiune în grădina școlară. Rîșinari, din ședința corpului didactic ținută la 18 Maiu 1895 st. v. C. Hamboșan, director.

Examen. Un poporean din Agârbiciu ne scrie, că ziua a doua de Rusali, a fost pentru oamenii din numitul sat, o zi de sîrbătoare. S'a ținut adică studiul examenul cu copii de școală, sub presiunea dlui protopop al Turdei Petru Roșca. Numărul copiilor prezenți la examen a fost 58. Cu toții au dat răspunsuri precise, cari au mulțumit pe toți. Lauda dlui învîțător Constantin Ciontea. La copii, ca îndemna la diligență, s'a împărțit ca premiu 5 fl. din partea episcopiei bisericești.

Maial. Tinerimea plugarilor români din Bocsig (com. Arad), a dat a doua zi de Rusali un maial, care a durat cu voe bună și petreceri vesale până Marti dimineața, luînd parte la el un număr frumos de popor atât din loc cît și din comunele învecinate. Venitul acestei petreceri a fost dat în favorul bisericii celei noue ce se va zidi în loc.

Începutul verii. Azi, în 9/21 Iunie avem ziua cea mai lungă și noaptea cea mai scurtă. Soarele ajunge azi pe cer cel mai înalt punct și se menține la această înălțime până inclusive 23 Iunie. Acest timp încă se numește solstițiu. Azi, mîne și poimîne, sînt zilele cele mai lungi din an. Reversatul zilei se începe la 12 ore și 36 minute, răsăritul soarelui urmează la 4 ore și 1 minut, apusul soarelui la 8 ore și 2 mi-

Pentru redacție și editură responsabil: **Ioan Ciontea**
 Proprietar: **T. Liviu Albini**

N. M. 8076/1895.

[2082] 1-1

Publicațiune.

Având în vedere că **ciuma de porci** (holera) peste măsură de contagioasă s'a ivit deja în mod episodic în singurate comune din țeară, înaltul minister de agricultură a ordonat sub Nr. 36.500 cu data de 1 Iunie 1895 a li-se a-trage atențiunea **proprietarilor de rimători** asupra impregiurării, că este în interesul lor bine priceput a anunța autorităților imediat boalele din §. 23 art. de lege VII. ex 1888 observate la animalele lor, fiindcă numai aceia, care imediat au anunțat boalele observate, pot conta la fa-vorul, că în cas de ciumă ministrul le va expropria animalele bolnave sau suspecte pe lângă o remunerațiune ieftină, pe când în cas de a nu satisface acestei îndatoriri, nu numai își perde dreptul la ori-ce remunerațiune, ci pentru această omitere, care constituie o contravenire, i-se va aplica o strictă pedeapsă.

Sibiu, 17 Iunie 1895.

Magistratul.

Vinuri albe

veritabile de prima calitate

În cantități de peste 100 litri, pro-hectolitru cu 22, 24 și 26 fl. se furnizează cu ramburs. Expediții de model dela 56 litri în sus. Bu-tosiile se scotocesc în prețul de cum-părare și se rescumpără în restimp de șapte săptămâni.

Kelety Luiza

Sebeșul-săsesc (Transilvania).

Sorisorii se cer după putință în limba maghiară sau germană.
[2022] 4-6

Venit accidental.

3600 marea, salar anual sigur, poate câștiga fiecare persoană, care voește să se ocupe în orele libere. Oferte sub „W. X.” a se adresa la biroul de anonțuri **H. Schalek** în Viena.
[2013] 2-2

PICĂTURI DE STOMAC MARIA-ZELL.

de un efect excelent la morburii de stomac, un medicament indispensabil de casă și popular demult cunoscut la

lipsă de apetit, slăbirea stomacului, ră-suflare a miros greu, blesare, rigăeață acra, colică, arsuri în gât, producere peste măsură de flegmă, gâlbănare, greață și vomare, căreia de stomac, scaun tare și censtificațiune.

Și la dureri de cap, încărcarea peste măsură a stomacului cu mănăci și be-turi, la limbrici, morburii de ficat și hămorrhoidale un remediu vindecător probat.

La morburile numite, picăturile de stomac Maria-Zell s'au dovedit de mulți ani ca cele mai bune, ceea-ce confirmă sute de atestate. Prețul unei sticle dim-preună cu îndrumarea cum să se folo-sească 40 cr., sticlă dublă 70 cr. Expe-diție centrală prin apotecarul Carol Brady, Kremsier (Moravia). Cumpărătorii sunt rugați a fi cu precauțiune la marcă și subsciere. Să se considere ca veritabile numai astfel de picături, pe al căror emballage e lipită o fașie verde cu cu-vintele: „Garantă veritabilitatea”.

Această fașie e provăzută și cu iscă-litura mea. [2895] 25-28

Picăturile de stomac Maria-Zell veritabile se află în Sibiu: Farmacia **K. Müller**, farmacia **Aug. Teutsch**; Făgăraș: farmacia **Pildner**; Sighi-șoara: farmacia **F. Folbert**, farmacia **I. H. Weber**; Miercurea: farmacia **Alb. Zink**; Cohalm: farm. erez. **S. Nagelschmidt**; Sebeșul-săsesc: farm. **I. C. Reinhardt**.

Institutul Tipografic în Sibiu

Strada Măcelarilor Nr. 21.

Biblioteca populară a „TRIBUNEI”.

- Pădureanca.** Novela de Ioan Sla-vici, 12 coale tip., broș., elegant. Un exemplar cu prețul redus dela 40 cr. sau 1 leu la 30 cr. sau 60 bani.
- Fata Stolerului** de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Ce n'a fost și nu va fi.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Pipăruș Pătru.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Păcală și tândală.** Anecdota de Silvestru Moldovan. Prețul unui exem-plar 3 cr. sau 6 bani.
- Jucării și jocuri de copii.** De P. Ispirescu, culegător-tipograf. Un exem-plar 25 cr. sau 50 bani.
- Teiu legănat.** Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Colăcărutul.** Obiceiurile țăranilor ro-mâni la nuntă, de Benedict Viciu. Un exemplar 16 cr. sau 32 bani.
- Filica a nouă mame.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 14 cr. sau 28 bani.
- Povestea lui Ignat.** Poveste de Sil-vestru Moldovan. Un exemplar 3 cr. sau 6 bani.
- Sfântul Nicolae.** De Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Îndărăniul.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Blăstem de mamă.** Legenda popo-rală din giurul Năsăudului. De George Coșbuc. Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
- Bunica** de Bojena Némcová, tra-dusă din limba boemă de Prof. Dr. Ur-ban Iarník. Un exemplar cu prețul redus dela 1 fl. sau 3 lei la 60 cr. sau 1 leu 20 bani.
- Vlad și Catrina.** Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Din bătrâni.** Ghicitori, întrebări și răspunsuri, frământări de limbă, adu-nate de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Pe pământul Turcului** de George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Căldărușa cu trei picioare.** Po-veste franțuzească de Eleonora Tănă-sescu, după A. Genevray. Un exem-plar 8 cr. sau 16 bani.
- Genușotca.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Un pețitor îndărătnic.** Novela de Björnstjerne Björnson. (1866). Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Prietenul meu Vântură-Țeară.** Din novelele californiene ale lui Bret Har-te. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Scăpăratoarea.** Din povestile lui An-dersen. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Fata Craiului din cetini.** De George Coșbuc. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Strigoaica.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
- Draga mamei.** Baladă de George Coșbuc. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Taina unei vieți.** De Björnst-jerne Björnson. (1869). Un exem-plar 6 cr. sau 12 bani.
- Vecinii.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 30 cr. sau 60 bani.
- Păcală în satul lui.** Poveste de Ioan Slavici. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Sgârșitul.** Comedie de Molière. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
- Lumea proștilor.** Poveste de Sil-vestru Moldovan. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Nusoiu-împărat.** Poveste din popor de „Mărgineanul”. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Dina-împărăteasă și peana ei aleasă.** Poveste din popor de „Mărgineanul”. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Fulger.** Poveste în versuri de George Coșbuc. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Spice de aur.** Culese de dascălu Ioan P. Lazar. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Un idil în Roșeni.** Novela de Bret Har-te. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Baba Iadului.** Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Prințesa fermecată.** Poveste în ver-suri de P. Dulfu. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Dina mărgărelelor.** Poveste în ver-suri de Ioan Moța. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Doi copii.** Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- O partidă în patru.** De Antonio Ghislanzoni. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Poșacul bun de inimă.** Comedie în 3 acte de Carlo Goldoni. Tradus de Domnișoarele Al. și Luc. I. Romanescu. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
- Croitorul și cei trei feciori.** Po-veste de Ioan Moța. Un exemplar 15 cr. sau 30 bani.
- Mica Fadetă.** De George Sand. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
- Rusalin păcurarul.** Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Roma învinsă.** Tragedie în 5 acte de Alexandru Parodi. Tradusă de I. L. Caragiale. Un exemplar 24 cr. sau 48 bani.
- Clara Milici.** Novela de I. Turghenev. Traducere din limba rusă de Enea Hodoș. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.

Celor-ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librarilor și preste tot vândătorilor, se dă rabatul cuvenit.

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1-a Maiu 1895.

Budapesta—Predeal									
Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane
10.—	8.05	2.15	pl. Viena . . . sos.	3.—	1.55	1.55	7.20	6.25	
8.30	2.15	3.15	↓ Budapesta . . . ↑	5.45	7.25	7.—	1.50	6.20	
11.21	4.16	6.52	↓ Szolnok . . . ↑	2.29	5.23	3.37	11.44	3.35	
1.33	5.43	11.33	↓ P. Ladány . . . ↑	3.46	1.19	10.03	1.31		
3.42	7.08	1.48	↓ Oradea-mare . . . ↑	2.26	11.04	8.43	11.32		
3.58	7.15	2.06	↓ Oradea-Telegh . . . ↑	2.19	10.44	8.38	11.17		
4.38	7.43	3.08	↓ Mező-Telegh . . . ↑	1.52	10.07	8.11	10.42		
5.20	8.18	3.45	↓ Rév . . . ↑	1.26	9.30	7.46	10.08		
5.43		4.06	↓ Bratca . . . ↑		9.10		9.50		
6.32	9.07	2.52	↓ Ciucua . . . ↑	5.40	12.47	8.32	7.08	9.19	
7.16	9.37	3.51	↓ Huedin . . . ↑	4.52	12.17	7.54	6.39	8.37	
8.07		5.05	↓ Ghirbău . . . ↑	2.55		6.54		7.37	
8.34	10.37	6.14	↓ Cluj . . . ↑	2.—	11.01	6.14	5.25	7.—	
8.49	11.10	8.40	↓ Cluj . . . ↑	10.45	5.45	4.48	6.45		
9.06	11.32	9.08	↓ Apahida . . . ↑		5.18	4.28	6.27		
10.12	12.50	10.40	↓ Ghiroaia . . . ↑	9.24	3.53	3.—	5.21		
10.40	1.25	11.25	↓ Cucurda . . . ↑	8.54	3.06	2.20	4.47		
10.59	1.43	11.54	↓ Uioara . . . ↑		2.48	2.—	4.31		
11.07	1.52	12.04	↓ Vințu-de-sus . . . ↑		2.40	1.51	4.24		
11.31	2.18	12.34	↓ Aiud . . . ↑	8.23	2.11	1.25	4.03		
11.43	2.40	1.—	↓ Aiud . . . ↑	8.06	1.45	12.54	3.42		
12.25		1.40	↓ Teiuș . . . ↑	7.59	1.10		2.49		
12.52		2.17	↓ Crăciunel . . . ↑		12.39		2.24		
1.06		2.35	↓ Blaj . . . ↑	7.30	12.24		2.10		
1.37		3.14	↓ Micăsasa . . . ↑		11.48		1.58		
1.52		3.34	↓ Copșa-mică . . . ↑	6.56	11.29		1.01		
2.13		3.49	↓ Mediaș . . . ↑	6.54	11.14		1.01		
2.32		4.11	↓ Elisabetopol . . . ↑	6.41	10.55		12.46		
3.04		4.48	↓ Sighișoara . . . ↑	6.20	10.21		12.16		
3.40		5.27	↓ Hășfalău . . . ↑	5.53	9.42		11.39		
4.08		6.10	↓ Homorod . . . ↑	5.38	9.13		11.17		
5.34		7.50	↓ Agostonfalva . . . ↑	4.27	7.45		10.02		
6.12		8.30	↓ Apahida . . . ↑	3.53	7.02		9.22		
6.41		9.03	↓ Fălticeni . . . ↑	3.37	6.26		8.57		
7.16		9.38	↓ Fălticeni . . . ↑	3.16	5.58		8.23		
8.—		10.25	↓ Brașov . . . ↑	2.45	5.08		7.43		
			↓ Brașov . . . ↑	7.01	2.16		9.08		
			↓ Timiș . . . ↑	6.—	1.42		8.28		
			↓ Predeal . . . ↑	5.11	1.12		8.01		
			↓ Băncușeni . . . ↑		8.35		3.15		
Murș-Ludoș—Bistrița									
			↓ Murș-Ludoș . . . ↑	6.46	7.21				
			↓ Țăgu-Budatelic . . . ↑		4.50	9.40			
			↓ Bistrița . . . ↑		1.16	5.55			
Sibiu—Cisnădie.									
			↓ Sibiu . . . ↑	7.10	3.16	9.20			
			↓ Cisnădie . . . ↑	6.36	2.43	8.46			
Budapesta—Arad—Timișoara									
			↓ Budapesta . . . ↑	7.20	1.10	6.10			
			↓ Szolnok . . . ↑	4.14	11.19	2.58	9.80	10.58	
			↓ Arad . . . ↑	11.20	8.18	9.40	5.15	3.56	
			↓ Glogovaț . . . ↑	10.50	8.08	8.55		6.59	
			↓ Győr . . . ↑	10.38		8.43		6.46	
			↓ Paliș . . . ↑	10.15		8.19		6.17	
			↓ Radna-Lipova . . . ↑	10.02		8.06		6.01	
			↓ Conop . . . ↑	9.49	7.28	7.53		5.45	
			↓ Bărzava . . . ↑	9.19		7.22		5.07	
			↓ Soborin . . . ↑	9.02		7.05		4.49	
			↓ Zam . . . ↑	8.20	6.34	6.28		4.—	
			↓ Gurasada . . . ↑	7.45	6.08	5.46			
			↓ Iliș . . . ↑	7.16		5.16			
			↓ Brănicia . . . ↑	7.07	5.45	5.05			
			↓ Deva . . . ↑	6.44		4.89			
			↓ Simeria (Piski) . . . ↑	6.26	5.19	4.14	10.52		
			↓ Orăștie . . . ↑	6.08	5.07	3.57	10.35		
			↓ Jibot . . . ↑	5.09	4.39	3.17	9.51		
			↓ Vințu-de-jos . . . ↑	4.44		2.34	9.27		
			↓ Alba-Iulia . . . ↑	4.22		2.31	9.03		
			↓ Alba-Iulia . . . ↑	4.04	3.59	2.13	8.47		
			↓ Timiș . . . ↑	3.19	3.36	1.35	8.11	8.55	
Cupșa-mică—Sibiu—Avrig—Făgăraș.									
2.20	4.45	11.34	7.16	pl. Cupșa-mică . . . sos.	9.34	3.39	6.20	12.35	
3.57	6.33	1.03	8.50	↓ Ocna . . . ↑	8.11	2.01	5.17	11.01	
4.19	7.01	1.25	9.16	↓ Sibiu . . . ↑	7.44	1.31	4.49	10.30	
4.36		1.46		↓ Avrig . . . ↑	7.28			8.33	
6.16		3.31		↓ Făgăraș . . . ↑	6.02			5.54	
8.42		6.08			3.28			10.06	
Cucerdea—Oșorheiu—Regh-săs.									
2.25	8.10	3.11	8.59	pl. Cucerdea . . . sos.	7.41	2.36	8.31	1.18	
3.14	8.51	3.52	9.40	↓ Ludoș . . . ↑	7.03	1.53	7.43	12.32	
5.07	10.27	5.26	11.11	↓ Oșorheiu . . . ↑	5.30	12.25	5.50	10.35	
5.40	10.42	5.36		↓ Reghin-săs. . . ↑	9.20	5.04			
7.19	12.21	7.19			7.49	3.25			
Ghiroaia—Turda									
7.33	11.—	4.—	10.19	↓ Ghiroaia . . . ↑	5.10	10.30	3.30	9.12	
7.53	11.20	4.20	10.39	↓ Turda . . . ↑	4.50	10.10	3.10	8.52	
Sighișoara—Odorheiu									
	3.22	11.08		↓ Sighișoara . . . ↑	9.51	5.32			
	6.20	1.59		↓ Odorheiu . . . ↑	7.15	3.—			
Simeria (Piski)—Petroșeni—Lupeni									
6.10	11.27	4.20	11.—	pl. Simeria . . . sos.	4.25	10.33	3.24	8.47	
7.31	12.48	6.03	12.45	↓ Hăteș . . . ↑	2.58	9.05	2.03	7.34	
9.55	3.40	9.05	4.30	↓ Petroșeni . . . ↑	12.—	6.10	11.25	5.25	
10.20	4.05		5.15	↓ Vulcan . . . ↑	8.38		9.48	4.54	